Cena numeru pojedyńczego 20 gr.
Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nakład 15.000 egzemplarzy.

NASZA POCZTA

ORGAN ZWIĄZKU NIŻSZYCH PRACOWNIKÓW POCZT, TELEGRAFÓW I TELEFONÓW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

„NASZA POCZTA"
pojawia się z początkiem każdego miesiąca.
Konto P. K. O. **16.176.**
Zarząd Główny: Warszawa, Aleja 3 Maja 11.
Tel. 122-16. Konto Zarz. Główn. 13.333.

W JEDNOŚCI SIŁA

Rok 4. **Warszawa, 1-go sierpnia 1928 roku.** **Nr. 10.**

BACZNOŚĆ KOLEDZY!!!

Wyszła z druku w dniu 12 lipca r. b. **Książka pamiątkowa** naszego Związku. Na treść jej składają się: Historja powstania naszego Związku, podobizny i życiorysy wybitniejszych naszych działaczy związkowych oraz zbiór przepisów i rozporządzeń, dotyczących niższych pracown. poczt. telegr. i telefon. Każdy pocztowiec powinien kupić tą książkę, aby mieć miłą pamiątkę ze swojej organizacji zawodowej i aby zapoznać się dokładnie z obowiązującemi go przepisami służbowemi, aby uświadomić się należycie o swoich prawach i obowiązkach.

Nieznajomość przepisów powoduje, że często nie korzystamy z praw, które nam przysługują, a z drugiej strony dzięki nieuświadomieniu narażani jesteśmy nieraz na przykrości ze strony władz, nagany, dyscyplinarki, a nawet wydalenia ze służby.

Każdy więc pocztowiec powinien znać przepisy.
Zamawiajcie w Związku Książkę pamiątkową.

Zarząd Główny wysłał do poszczególnych Kół miejscowych po 2 egz. okazowe, które każdy z członków może przejrzeć i zamówić książkę w Zarządzie swojego Koła. Pierwotnie ustaloną cenę książki 1 zł. 20 gr. zmuszeni byliśmy wskutek zwiększonych kosztów podnieść na **1 zł. 50 gr.** wraz z przesyłką. Pieniądze wpłacać należy na konto w P. K. O. Nr. 16.176.

Przed Kongresem.

Za kilka tygodni zjadą się delegaci ze wszystkich zakątków Polski na III z rzędu Kongres Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegrafu i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej.

Zjadą się przedstawiciele najwięcej pokrzywdzonych z pośród pocztowców — niższych pracowników, aby obradować i zastanawiać się zarówno w sprawach organizacji i działalności Związku jak i nad polepszeniem ciężkiej doli niższego pocztowca.

Na obrady te z niecierpliwością oczekują i śledzić je pilnie będą tysiące zorganizowanych w naszym Związku niższych funkcjonarjuszów poczt, telegr. i telefonów.

Pierwszy kongres, który odbył się w r. 1924, był zaczątkiem pracy Związku. Reprezentowane na nim było tylko kilka Okręgów, przeważnie z Wielkopolski. Drugi Kongres w r. 1926 obesłany już przez wszystkie prawie okręgi, był poważnym przeglądem wzrastającej siły i liczebności Związku.

Trzeci Kongres, jaki niebawem odbędzie się, na którym będą reprezentowane wszystkie Okręgi i tysiące zorganizowanych niższych pracown. poczt. telegr. i telefonów, będzie już silnym głosem reprezentantów karnych szeregów, głosem z którym muszą się liczyć wszyscy.

Jeśli rzucimy okiem wstecz na te kilka lat pracy od chwili powstania naszego Związku, to widzimy jaki ogrom pracy został już wykonany. Organizacja nasza rozwinęła się potężnie, stale powiększając liczbę swych członków.

Tym niemniej jednak czeka nas wszystkich jeszcze duża praca nad rozwojem naszej organizacji i nad polepszeniem naszego bytu.

To też na III-im Kongresie rozpatrywane będą dwie grupy spraw: zagadnienia wewnętrzne, organizacyjne i zagadnienia poprawy bytu niższego pocztowca.

Jeśli chodzi o pierwsze zagadnienia, to wszyscy powinszować sobie możemy sukcesów rozwoju naszej organizacji. Jeśli są pewne braki, to wynikają one z trudnych warunków, w jakich Związek nasz organizował się, wśród ataków i przeszkód ze strony naszych wrogów.

Przeszkody te zostały przełamane i dzisiaj Związek śmiało kroczy naprzód w swym rozwoju. Dlatego delegaci nasi przy rozpatrywaniu tych spraw na Kongresie, przemówienia swoje winni kierować nie do przeszłości, ale przedewszystkiem do przyszłości. Niech przemówienia te będą pozytywne, twórcze, niech dają materjał nowym władzom Związku, wskazówki jak mają postępować. Niech rozprawy owiane będą jedynie troską o dobro naszej organizacji.

Co do drugiego kompleksu zagadnień — to w tej dziedzinie Kongres musi się wszechstronnie wypowiedzieć i dokładnie omówić obecne położenie niższych pracowników pocztowych. Musi dać głos wszystkim bolączkom naszego życia i naszej pracy.

Musi się zająć całym szeregiem spraw, związanych z polepszeniem warunków płacy i pracy.

Niech władze państwowe zapoznają się dokładnie z położeniem i warunkami, w jakich pracujemy. Kongres tym zagadnieniom winien poświęcić jaknajwięcej czasu i stanąć na wysokości zadania. Cały Związek i zorganizowani w nim niżsi pracownicy patrzeć będą na Waszą pracę delegaci!

Nie zawiedźcie ich nadziei!

Niech ten Kongres będzie świadectwem dojrzałości, siły, zwartości i powagi naszej organizacji.

Szczęść Boże!

PORZĄDEK OBRAD

III-go Walnego Zjazdu Delegatów Kół Związku Niższych Pracowników Poczt. Telegr. i Telefonów Rzeczypospolitej Polskiej w dniach 26, 27 i 28 sierpnia b. r.

W LOKALU Tow. „ROZWÓJ" PRZY UL. ŻÓRAWIEJ 2.

I-szy DZIEŃ OBRAD.

Niedziela, dnia 26 sierpnia b. r.

Zbiórka delegatów ze sztandarami o godzinie 8 i pół rano w lokalu T-wa „Rozwój" przy ul. Żórawiej Nr. 2.

1) Msza święta o godz. 9 w kościele Św. Aleksandra, Plac 3-ch Krzyży na intencję pomyślnych obrad. Po Mszy Św. pochód na Grób Nieznanego Żołnierza i złożenie wieńca.

(GODZ. 11-ta).

2) Otwarcie Zjazdu.
3) Przemówienia powitalne.
4) Ukonstytuowanie się Zjazdu (wybór marszałka Zjazdu).
5) Wybór komisji mandatowej.
6) Wybór komisji prasowej.

PRZERWA OBIADOWA.

(GODZ. 16-ta).

7) Wybory komisyj:
   a) wyborczo skrutacyjnej,
   b) projektodawczo-ustawowej,
   c) budżetowej,
   d) organizacyjno-administracyjnej,
   e) wniosków.

II-gi DZIEŃ OBRAD.

Poniedziałek, dnia 27 sierpnia b. r.

(GODZ. 9-ta).

8) Odczytanie i zatwierdzenie protokułu II-go Kongresu.
9) Sprawozdania:
   a) prezesa Zarządu Głównego,
   b) sekretarza „ „
   c) skarbnika „ „
   d) prezesa Centralnej Grupy Technicznej,
   e) Komisji Rewizyjnej.
10) Dyskusja nad sprawozdaniami.

PRZERWA OBIADOWA.

(GODZ. 16-ta).

11) Udzielenie absolutorjum Zarządowi Głównemu.
12) Wybory Zarządu Głównego i Głównej Komisji Rewizyjnej.

III-ci DZIEŃ OBRAD.

Wtorek, dnia 28 sierpnia b. r.

(GODZ. 9-ta).

13) Sprawozd. poszczególnych komisyj.
14) Uchwały.
15) Wolne wnioski.
16) Zamknięcie Zjazdu.

UWAGA: Upraszamy wszystkie Koła Miejscowe, które posiadają sztandary, ażeby delegaci przywieźli je ze sobą na Kongres.

Ustawa z dnia 22 czerwca 1928 roku
o amnestji z powodu dziesięciolecia odzyskania niepodległości przez Państwo Polskie.

Art. 1. Dla upamiętania dziesięciolecia odzyskania niepodległości przez Państwo Polskie udziela się sprawcom, współwinnym i uczestnikom przestępstw amnestji na zasadach, określonych w niniejszej ustawie.

Art. 2. Amnestja dotyczy przestępstw, należących do właściwości sądów karnych, zarówno powszechnych jak wojskowych, oraz do właściwości władz administracyjnych.

Art. 3. Puszcza się w niepamięć i przebacza przestępstwa, popełnione na obszarach województw: lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego w latach 1918, 1919 i w pierwszem półroczu 1920, a mianowicie:

a) określone w §§ 58 — 75, 87 o ile działanie lub zaniechanie, stanowiące istotę rzeczonej zbrodni z § 87 dotyczy urządzeń lub ruchu kolejowego, w §§ 89, 300, 302 i 305 ustawy karnej z 1852 r., oraz określone w ustawie z 27 maja 1875 r. o używaniu środków wybuchowych;

b) podżeganie do przestępstw, jeżeli wskutek podżegania czynu nie spełniono wcale, lub nie spełniono go bezpośrednio po podżeganiu;

c) inne przestępstwa, jeżeli je popełniono w walce orężnej przeciw Państwu Polskiemu lub w związku z taką walką i celem jej paparcia, albo w walkach orężnych narodowościowych lub w związku z takiemi walkami i celem ich poparcia.

Postępowanie karne w tych sprawach nie będzie wdrażane, a wdrożone, będzie umorzone.

Darowuje się kary prawomocnie orzeczone za te przestępstwa, w całości lub w części niewykonane.

Art. 4. Puszcza się w niepamięć i przebacza przestępstwa, popełnione w latach 1918, 1919 i 1920 na obszarze, na którym obowiązuje kodeks karny z 1903 r., a mianowicie:

a) określone w art. 100 — 110 kodeksu karnego z 1903 r.;

b) inne przestępstwa, jeżeli je popełniono w walce orężnej przeciw Państwu Polskiemu lub w związku z taką walką i celem jej poparcia.

Art. 3 ust. 2 i 3 ma odpowiednie zastosowanie.

Art. 5. W wypadkach, wymienionych w art. 3 i w art. 4 są wyłączone z pod amnestji:

a) umyślne pozbawienie życia i ciężkie uszkodzenia cielesne, popełnione na niestawiających oporu jeńcach;

b) umyślne wyłącznie z chęci zysku pozbawienie człowieka życia;

c) podpalenia, dokonane nie jako czynności operacji wojennej;

d) przestępstwa, popełnione przez wojskowych polskich lub osoby, które z wojsk polskich przeszły na stronę nieprzyjaciela;

e) przestępstwa, popełnione przez osoby, które wydano państwu obcemu na zasadzie układu w przedmiocie wydania lub wzajemnej wymiany, oraz przez osoby, które przed ogłoszeniem niniejszej ustawy oświadczyły swą zgodę na takie wydanie.

Wyłączenia, przewidziane w niniejszym artykule, nie wykluczają zastosowania amnestji w zakresie, przewidzianym w art. 6 — 9.

Art. 6. Darowuje się jedną trzecią część kary pozbawienia wolności, orzeczonej przez sąd za przestępstwa, ujawniające dążenie do rozpowszechniania zasad ustroju komunistycznego lub do ułatwienia wprowadzenia w Rzeczypospolitej Polskiej takiego ustroju, popełnione przed dniem 3 maja 1926 r., połowę zaś kary pozbawienia wolności, orzeczonej przez sąd za takie przestępstwa, popełnione przed dniem 3 maja 1928 r. przez osoby, które w chwili popełnienia czynu nie ukończyły lat dwudziestu.

Amnestji powyższej nie stosuje się w wypadkach kary, orzeczonej przez sąd za te przestępstwa w wymiarze ponad lat cztery względem osób, które w chwili popełnienia czynu ukończyły lat dwadzieścia, wszelako bez względu na wiek przestępcy, kary pozbawienia wolności, orzeczone w rozmiarze przenoszącym lat dziesięć lub dożywotnie, ogranicza się do lat dziesięciu, karę zaś śmierci zamienia się na karę piętnastoletniego ciężkiego więzienia.

Amnestji, przewidzianej w niniejszym artykule, nie stosuje się wcale do przestępstw, popełnionych:

a) przez obywateli niepolskich;

b) przez osoby, które w chwili popełnienia przestępstwa były funkcjonarjuszami państwowymi polskimi lub należały do wojska polskiego, albo które wśród wojska polskiego szerzyły zasady komunistyczne;

c) przez osoby wymienione w art. 5 pod lit. e).

Amnestji powyższej nie stosuje się również w wypadkach, wymienionych w art. 9 pod lit. a) — g).

Art. 7. Puszcza się w niepamięć i przebacza popełnione przed 3 maja 1928 r.:

a) wykroczenia administracyjne łącznie z porządkowemi bez względu na rodzaj i wymiar kary;

b) przestępstwa, za które ustawa przewiduje, niezależnie od kar dodatkowych, jako karę najsurowszą grzywnę i karę pozbawienia wolności nie powyżej trzech miesięcy lub jedną z tych kar;

c) przestępstwa, za które ustawa przewiduje, niezależnie od kar dodatkowych, jako karę najsurowszą grzywnę i karę pozbawienia wolności nie powyżej jednego roku lub jedną z tych kar, jeżeli przestępstwo popełniono wyłącznie z pobudek politycznych, narodowościowych, religijnych, społecznych lub społeczno-gospodarczych;

d) przestępstwa, popełnione w treści druku, jeżeli druk ten jest czasopismem, wydawanem zgodnie z obowiązującemi przepisami;

e) przestępstwa, polegające na zniewagach władz państwowych i samorządowych oraz

na zniewagach urzędników i innych funkcjonarjuszy tych władz; przestępstwa z art. 154 kodeksu karnego z 1903 r.;

f) przestępstwa skarbowe, przewidziane w art. 57 i 58 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609), jeżeli uprawiona bez upoważnienia przestrzeń gruntu nie przenosi dwudziestu metrów kwadratowych.

Postępowanie karne w tych sprawach nie będzie wdrażane, a wdrożone będzie umorzone, co nie wyklucza jednak orzeczenia zajęcia i konfiskaty druków i innych przedmiotów.

Art. 8. Darowuje się, względnie łagodzi kary za przestępstwa, popełnione przed dniem 3 maja 1928 r., a mianowicie:

1) darowuje się orzeczone, a w całości lub części niewykonane:

a) kary administracyjne łącznie z porządkowemi bez względu na rodzaj i wymiar kary;

b) grzywny i kary pozbawienia wolności, orzeczone przez sąd w rozmiarze, nie przenoszącym trzech miesięcy;

c) grzywny i kary pozbawienia wolności, orzeczone przez sąd w rozmiarze, nie przenoszącym jednego roku, jeżeli przestępstwo popełniono wyłącznie z pobudek politycznych, narodowościowych, religijnych, społecznych lub społeczno-gospodarczych;

d) kary, orzeczone za przestępstwa, popełnione w treści druku, jeżeli druk jest czasopismem, wydawanem zgodnie z obowiązującemi przepisami;

e) kary, orzeczone za zniewagi władz państwowych i samorządowych oraz za zniewagi urzędników i innych funkcjonarjuszów tych władz; kary orzeczone za przestępstwa z art. 154 kodeksu karnego z 1903 r.;

f) kary pieniężne, orzeczone za przestępstwa skarbowe, przewidziane w art. 57 i 58 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) w całości, jeżeli uprawiona bez upoważnienia przestrzeń gruntu nie przenosi dwudziestu metrów kwadratowych, w trzech czwartych zaś częściach — jeżeli przestrzeń taka przenosi dwadzieścia metrów kwadratowych, a w dziewiętnastu dwudziestych częściach — jeżeli orzeczenie, skazujące w pierwszej instancji z powodu uprawy na przestrzeni, przenoszącej dwadzieścia metrów kwadratowych, będzie wydane po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy;

g) połowę orzeczonej przez sąd kary pozbawienia wolności, gdy karę orzeczono w rozmiarze powyżej trzech miesięcy, lecz nie przenoszącym jednego roku;

h) połowę orzeczonej przez sąd kary pozbawienia wolności, gdy karę orzeczono w rozmiarze powyżej trzech miesięcy względem osoby, która w chwili popełnienia czynu, nie ukończyła lat dwudziestu;

i) połowę kary pozbawienia wolności, orzeczonej przez sąd w rozmiarze powyżej jednego roku, jeżeli przestępstwo popełniono wyłącznie z pobudek politycznych, narodowościowych, religijnych, społecznych lub społeczno-gospodarczych;

j) jedną trzecią orzeczonej przez sąd kary pozbawienia wolności, gdy karę orzeczono w rozmiarze, przenoszącym rok jeden; w tym wypadku jednak pozostałe dwie trzecie orzeczonej kary nie mogą przenosić lat dziesięciu;

2) ogranicza się do lat dziesięciu karę — dożywotniego pozbawienia wolności;

3) zmienia się karę śmierci na karę — piętnastoletniego ciężkiego więzienia;

4) darowuje się w zupełności nawiązki za przestępstwa leśne oraz wszelkie inne kary, niewykonane w całości lub części, w szczególności zastępcze kary pozbawienia wolności w granicach darowanej, względnie złagodzonej grzywny (kary pieniężnej), tudzież kary dodatkowe z wyjątkiem konfiskat, ogłoszeń w druku nakazanych wyrokiem w sprawach o obrazę czci, oraz umieszczenia w zakładach wychowawczo-poprawczych. Do kar dodatkowych na czci stosuje się postanowienia art. art. 11 — 13 niniejszej ustawy.

Art. 9. Amnestji, przewidzianej w art. 7 i 8 nie stosuje się do następujących przestępstw:

a) szpiegostwa lub innego karalnego działania na szkodę Państwa Polskiego, a na rzecz obcego państwa lub przesięwziętego w porozumieniu z osobą, w interesie obcego państwa działającą;

b) przestępstw wojskowych, podżegania i pomocy do tych przestępstw; uchylania się od służby wojskowej, jeśli sprawca w tym celu opuścił granice państwa lub w tym celu przebywał zagranicą, chyba że sprawca przed upływem jednego miesiąca od dnia ogłoszenia tej ustawy został ujęty, lub stawił się do dyspozycji właściwej władzy celem wykonania obowiązku służby wojskowej;

c) świadomie fałszywego obwinienia przed władzami byłych państw zaborczych lub innych obcych państw, a także przed jakiemikolwiek siłami uzbrojonemi, znajdującemi się w walce z wojskiem polskiem, o przestępstwa, popełnione na szkodę tych państw lub sił zbrojnych, albo o nieprzychylne zachowanie się względem nich;

d) umyślnego pozbawienia życia człowieka i umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała lub takiegoż upośledzenia zdrowia ludzkiego, jeśli przestępstwa te popełniono z pobudek osobistego zysku lub w związku z rozbojem, względnie rabunkiem, albo w wykonaniu przemyślanej zemsty;

e) rozboju, względnie rabunku;

f) fałszowania pieniędzy i papierów kredytowych;

g) przemytnictwa; przestępstw skarbowych z wyjątkiem wypadków amnestji, przewidzianych w art. 7 pod lit. f) i w art. 8 punkt 1 pod lit. f);

h) stręczenia do nierządu, tudzież innych wypadków ciągnięcia zysku z nierządu drugiej osoby;

i) przestępstw, popełnionych na szkodę Skarbu Państwa lub poniżej wymienionych instytucyj przez funkcjonarjuszy w urzędach, przedsiębiorstwach państwowych i monopolach, tudzież w zakładach, fundacjach, stowarzyszeniach i spółkach, działających z udziałem finansowym Skarbu Państwa, bądź korzysta-

jących z jego gwarancji lub pomocy finansowej;

j) przestępstw, popełnionych przez osoby, określone w art. 5 pod lit. e);

k) przestępstw, ujawniających dążenie do rozpowszechniania zasad ustroju komunistycznego lub do ułatwienia wprowadzenia takowego ustroju w Rzeczypospolitej Polskiej.

Amnestja nie dotyczy również kar dyscyplinarnych za przewinienia służbowe z wyjątkiem kary nagany; nie dotyczy też kar za przewinienia porządkowe i dyscyplinarne osób wojskowych, przewidziane w przepisach wojskowych.

Art. 10. W razie zbiegu przestępstwa, ulegającego amnestji, z przestępstwem nie ulegającem amnestji, lub ulegającem amnestji w mniejszym stopniu, kara orzeczona z uwzględnieniem zbiegu, względnie kara łączna, będzie złagodzona według słusznego uznania sędziego; przepis niniejszy nie wyklucza umorzenia, w myśl postanowienia niniejszej ustawy, postępowania sądowego, toczącego się odnośnie do poszczególnych zbiegających się przestępstw.

Art. 11. W wypadkach, objętych art. 3, 4, 6, tudzież art. 8 punkt 1 pod lit. b), c), d), e) oraz i), a nie wyłączonych z pod amnestji (art. 5, 6 ust. 2, 3, 4 i art. 9), niezdolność, będąca skutkiem karno-sądowego skazania, uzasadniona jakiemikolwiek przepisami, lub kary dodatkowe na czci ustają z chwilą odcierpienia kary. Jeśli zaś według postanowień niniejszej ustawy karę całkowicie dorowano, niezdolność, będąca skutkiem karno-sądowego skazania, nie powstaje.

Art. 12. Jeżeli karę, przewidzianą w artykułach, wymienionych w art. 11, w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy w całości już wykonano, niezdolność, będąca skutkiem karno-sądowego skazania, uzasadniona jakiemikolwiek przepisami, lub kary dodatkowe na czci, ustają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 13. Przepisy art. 11 i 12 nie dotyczą kar dodatkowych na czci, przewidzianych w kodeksie karnym wojskowym, ani też skutków tych kar.

Przepisy art. 11 i 12 nie dotyczą kar dodatkowych i skutków, polegających na utracie prawa do poboru uposażeń, emerytur, rent i innych należności ze Skarbu Państwa i z kas samorządowych.

Art. 14. W wypadkach, w których nie stosuje się art. 7 punkt b) lub c), a nie zachodzą wyłączenia, przewidziane w art. 9, sąd może postępowanie umorzyć lub postępowania nie wdrażać, jeżeli według okoliczności danego wypadku należałoby, niezależnie od kar dodatkowych, wymierzyć za czyn, popełniony przed 3 maja 1928 r., karę pozbawienia wolności w rozmiarze, nie przenoszącym trzech miesięcy, jeżeli zaś czyn popełniono wyłącznie z pobudek politycznych, narodowościowych, religijnych, społecznych lub społeczno-gospodarczych, w rozmiarze, nie przenoszącym jednego roku. W powyższych wypadkach sąd może postępowanie umorzyć lub postępowania nie wdrażać jedynie za zgodą prokuratora, a sąd powiatowy lub pokoju — jedynie za zgodą prokuratora przy sądzie okręgowym.

Art. 15. Umorzenie w myśl niniejszej ustawy toczącego się postępowania będzie z mocy samego prawa uchylone, jeżeli osoba, przeciw której toczyło się postępowanie, oświadczy w ciągu dziewięćdziesięciu dni po zawiadomieniu o zastosowaniu amnestji, że domaga się przeprowadzenia tego postępowania.

Art. 16. Przepisy ustawy niniejszej, dotyczące umorzenia kar, prawomocnie orzeczonych, stosują się również do przestępstw, ściganych z oskarżenia prywatnego, na wniosek, z upoważnienia lub na zarządzenie; natomiast do tych przestępstw nie stosują się przepisy, dotyczące umorzenia lub zaniechania postępowania karnego

Art. 17. Postępowania niniejszej ustawy stosują się do osób, które korzystały z ogólnego lub szczególnego aktu łaski, jedynie wówczas i o tyle, o ile poprzedni akt łaski przyznawał im ulgi w mniejszym rozmiarze.

Art. 18. Amnestję stosuje się, choćby karę orzeczono po dniu 3 maja 1928 r., względnie w wypadku, przewidzianym w art. 6, po dniu 3 maja 1926r.

Amnestję stosuje władza, przed którą toczy się postępowanie, względnie władza, zarządzająca wykonanie wyroku lub orzeczenia, o ile jej nie zastosowano już przy wydaniu wyroku lub orzeczenia.

W sprawach, należących do właściwości sądu okręgowego, wątpliwości, dotyczące zastosowania amnestji, rozstrzygać należy na posiedzeniu niejawnem (gospodarczem, dyspozycyjnem) po wysłuchaniu prokuratora; to samo postępowanie stosuje się z urzędu lub na wniosek w razie zbiegu przestępstw (art. 10), tudzież na wniosek prokuratora w wypadkach, przewidzianych w art. 14. Od decyzji można wnieść zażalenie w ciągu trzydziestu dni od jej doręczenia. Zażalenie wnieść należy za pośrednictwem sądu, który wydał decyzję, do sądu w toku instancji przełożonego, który rozstrzyga ostatecznie.

W sprawach, należących do właściwości sądów powiatowych lub pokoju, zażalenie w tym samym terminie wnieść należy przez sąd powiatowy, względnie pokoju, do sądu okręgowego.

Art. 19. W zakresie sądownictwa wojskowego, tudzież w postępowaniu przed władzami administracyjnemi, stosuje się odpowiednio art. 18. W sprawach, należących do władz administracyjnych, zażalenie rozstrzyga ostatecznie władza. bezpośrednio przełożona nad władzą, zarządzającą wykonanie orzeczenia.

Art. 20. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wojskowych, Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

Art. 21. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj-Składkowski*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *G. Czechowicz*
Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Na marginesie ustawy o amnestji podkreślić należy pewne jej braki, któremi dotknięci są szczególnie pracownicy państwowi.

Bo oto ustawa obejmuje amnestją tak ciężkie przestępstwa: jak wrogą Państwu agitację komunistyczną, działania na szkodę Skarbu Państwa, przestępstwa karane rokiem więzienia i t. p. natomiast nie obejmuje spraw dyscyplinarnych, wytoczonych pracownikom państwowym w wielu wypadkach wręcz z błahych powodów.

Ze wszystkich pracowników państwowych bodajże w największej mierze dotyczy to niższych pracowników pocztowych, którzy z racji charakteru swej służby najczęściej narażani są na wytaczanie im spraw dyscyplinarnych zlada przyczyny. To też największą ilość spraw dyscyplinarnych spotykamy wśród niższych pracowników pocztowych. Dlatego to pominięcie tych spraw w ustawie amnestyjnej bardzo niemile dotknęło niższych pracowników pocztowych.

Boć przecież dyscyplinarki za drobne przewinienia służbowe porównać nawet niemożna z tak wielkim przestępstwem, jak agitacja komunistyczna. A jeśli przebacza się przestępcom komunistycznym, to czy jest rzeczą sprawiedliwą nie przebaczyć drobnych przewinień?

W tym miejscu niepodobna nie zaznaczyć, że stał się wielki błąd, że niemamy swego przedstawiciela w Sejmie, któryby przy uchwalaniu ustaw pamiętał o naszych sprawach.

Z wędrówek Jędrzeja z nad Wisły.

O! Kogo ja widzę, jak się masz kochany Jędrzeju! Czegóż to bracie sam nic nie piszesz i nawet znaku o sobie nie dajesz, i do tego widzę że jakoś smutny jesteś, czy ci się co nie stało? E! nic mi się nie stało Kolego, tylko smutny jestem dlatego, że bardzo dużo mamy takich Kolegów niższych pracowników, że się na farbowanych lisach poznać nie mogą. A co to lisy na futro? Gdzie tam na futro, to ci są takie żywe lisy co niby to wielkiemi dobrodziejami dla niższego pracownika się liczą, co na zebraniach swą gębę wykręcają, a po zebraniu myślą co innego, żeby za to gadanie i tumanienie naiwnych dostać nominację na urzędnika.

O rety! Jędrzeju! Co ja słyszę, czy to prawda, a może i w naszym Związku taka gangrena siedzi. Dzięki Bogu że nie u nas a w ogólnym Związku. E! to Jędrzeju nie nowość, tam to jest na porządku dziennym, bo w naszym Związku to do tego nie dojdzie byś urzędnika dostał. Ale w Zrzeszeniu to nie o dobro dla całego ogółu, a głównie o to idzie, żeby na zebraniach niby wielkiemi obrońcami byli, dużo krzyczeli, a po zebraniu chołotą swych Kolegów niższych pracowników nazywali, to zaraz nominacja na urzędnika pewna jak w banku, choć i bez klas z kapuścianą głową to nic nie przeszkadza. O rety Jędrzeju! A któż to tak awansował, i kto to chołotą swych Kolegów odważył się nazywać! Musiał to być djabelny idjota i sprzedawczyk i jak to tak bez egzaminu, przecież teraz niżsi pracownicy zdają egzaminy a urzędnik bez egzaminu! Ciekawy jestem kto to taki? A to przecież wielka figura urzędniczego Związku w Wilnie — Markiewicz! A jak to było z tą chołotą Jędrzeju? A to było tak. Jestem ci ja w Wilnie i spotykam na ulicy tego wielkiego obrońcę Markiewicza. Blady jak ściana, taki pokrzywiony, myślałem że go dopiero choroba Św. Walentego męczyła i pytam co ci bracie jest, a on mi wali jak z łopaty, przepiłem się zupełnie, bo otrzymałem od p. prezesa zasiłek, ale bracie dawał mi 150 zł. a ja nie chciałem, tylko wziąłem sto, bo jak by się bracie ta chołota niższa dowiedziała, to by dopiero było krzyku! O rety Jędrzeju! To ci dopiero smolny obrońca niższych pracowników, co się po ich plecach drapie do góry jak mysz do słoninki i za swoje gardło dostał nominację na urzędnika. Jeszcze mu ci bracie obiecali Stangreciak i Rudnicki, że go mianują prezesem Dyrekcji P. i T., jak wszystkich niższych pracowników w Okręgu Wileńskim zdoła utrzymać przy ogólnym Związku! Jędrzeju! A czy ma ten Markiewicz jakie wykształcenie? A tak, ma uniwersyteckie, bo jak był listonoszem, to wszystkie korytarze na uniwersytecie przeszedł. Oh! dosyć, dosyć! Jeżeli tak, to mało na prezesa Dyrekcji. Tak, tak, ale ci bracie niżsi pracownicy w Okręgu Wileńskim przejrzeli na oczy i nie dają mu się nadal nabierać, a gremjalnie do nas przystępują i tworzą Koła Miejscowe i Okręgowe, biorą własne sprawy we własne ręce, nareszcie zrozumieli i poznali się na wilku w owczej skórce.

Brawo! brawo! bracia i Koledzy Okręgu Wileńskiego. Wszelkiej pomyślności życzy Wam ,

Jędrzej z nad Wisły.

Listy do Redakcji.

Dlaczego wstąpiłem do Związku Niższych Pracowników, a nie do ogólnego.

Byłem kilkakrotnie zapytywany przez p. p. urzędników, dlaczego wstąpiłem do Związku Niższych Pracowników Pocztowych, a nie do ogólnego. Otóż chcę dać wyjaśnienie co mnie skłoniło do tego. Powody są następujące: Czytając „Pocztę", kilkakrotnie napotykałem biadania nad nędzą urzędnika X—IX i VIII st. płacy, a o niższych pracownikach nic się nie pisze. Otóż rozumiem, że o ile się broni interesów ogólnych, to się nie zważa na stanowisko, a każdą sprawę czy to urzędnika czy niższego pracownika traktuje się jednakowo. Chcę tu w streszczeniu przedstawić prawdziwą nędzę niższych funkcjonarjuszów, którzy wynagradzani są według 16 gr. Pobory takiego pracownika wynoszą zaledwie 95 zł. 79 gr. miesięcznie, gdy w takim Słonimie kosztują same obiady skromniutkie i to jadając w swojej pocztowej stołówce 36 zł. miesięcznie, mieszkanie na spółkę z kolegą 40 zł., to na jednego wypada 20 zł., zelówki które w służbie, poza urzędem, daj Boże aby wystarczyły na miesiąc, kosztują 9 zł., palenie 10 zł., opranie 10 zł., a więc sądzę, że każdy chyba zrozumie, że pozostałe 10 zł. nie wystarczy chociażby na suchy chleb i wodę na śniadanie i kolację. Wobec tego pomijając wszelkie przyjemności i rozrywki, człowiek jest bezradny jak wyjść z takiej sytuacji, bo według wyżej podanych szczegółowych obliczeń, na ubranie nie pozostaje nic (prowizoryczni nie otrzymują umundurowania, a sama czapka nie może służyć za całe przykrycie). Ciekawy więc jestem jak na to zapatruje się Rząd i całe społeczeństwo, czyż doprawdy sądzą, że człowiek stojący na niższym poziomie jest pozbawiony wszelkich potrzeb życiowych i skazany ma być na półgłodówkę? I teraz właśnie proszę rozsądzić, kto jest w gorszej nędzy i do kogo należy pośpieszyć z prędszą pomocą, czy do urzędnika, który pobiera najmniejsze pobory według XII gr. up., czy też do funkcjonarjusza uposażonego według XVI gr.

(—) *K. Tumiłowicz*

niższy funkcjonarjusz Up. Słonim

W związku z bałamutnym artykułem p. t. „Podstępna agitacja", zamieszczonym w „Poczcie" z dn. 15 lipca b. r. otrzymujemy od jednego z niższych funkcjonarjuszów Up. Słonim K. Tumiłowicza następujący list do redakcji z prośbą o zamieszczenie go.

W „Poczcie" z dn. 15 lipca b. r. ukazał się artykuł, który przedstawia nieprawdziwe rzeczy i najniesłuszniej atakuje mnie.

Przedewszystkiem odeprzeć muszę kłamliwe zarzuty pod moim adresem.

Z Józefem Bazelą, który następnie popełnił nadużycia, mieszkam razem, ale ani nieprzebywałem, ani nie przyjaźniłem się z nim, a więc niewolno nikomu z tego powodu robić dwuznacznych zestawień.

Nieprawdą jest, jakobym podstępnie wydobył podpisy od Żeromskiego i Czerewacza na zorganizowanie Koła Zw. Niż. Prac. Telegr. i Telefonów.

Natomiast prawdą jest, że panowie ci, dobrowolnie podpisali list z życzeniami dla nowoorganizującego się Koła Zw. Niższ. Prac. Poczt. T. i T. w Baranowiczach.

Swoim oświadczeniem w „Poczcie" panowie ci dyskwalifikują się sami i wydają sobie bardzo złe świadectwo, gdyż podpisać list, a później zaprzeczać, mogą tylko ludzie tak naiwni, że nie wiedzą, co czynią, albo działający ze złą wolą.

Dlatego my możemy powiedzieć, że takich ludzi nie chcemy mieć w naszych szeregach i chętnie odstępujemy ich Zrzeszeniu i „Poczcie".

K. Tumiłowicz.
Niższy funkc. Up. Słonim.

Słonim, dn. 23.VII 28 r

Jak Zw. Prac. Poczt. i Telegr.

stara się o tytuły dla niższych funkcjonarjuszów pocztowych?

W numerze z dn. 1 lipca „Poczty" Związek Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonów domaga się, aby niżsi funkcjonarjusze podzieleni byli na 2 kategorje, t. j, woźnych i podurzędników. W ten sposób związek ten chce wprowadzić wśród niższych funkcjonarjuszy rozłam. Te przestarzałe i antidemokratyczne zasady dzielenia pracowników państwowych na wyższych, średnich, niższych i najniższych, związek ten propaguje od samego swego powstania i to właśnie jest przyczyną tego, o czem pisze w następnym artykule, w tym samym numerze „Poczty", że gdzie jest trzech poczciarzy, tam są cztery związki.

Doprowadziła do tego właśnie polityka tego związku, którego cała działalność zmierza do poróżnienia poszczególnych grup pracowników pocztowych.

Najlepiej świadczy o tem właśnie omawiany artykuł, w którym związek usiłuje przekonać Władze Rządowe, że niższy pracownik, który złożył egzamin, powinien być tytułowany podurzędnikiem, a cała masa pocztowców, którzy z różnych względów egzaminów nie złożyli, mają być temi najniższemi posługaczami z nazwą woźnych wielkich urzędników. Wypowiadaniem takich poglądów, związek ten wykazuje zupełne nieorjentowanie się w sprawach niższych pracowników pocztowych, których dążeniem est, aby nazwa „woźny", jako zupełnie nieodpowiednia wogóle skasowana została dla pracowników ruchu.

Widocznie jednak p.p. urzędnikom ze związku zależy na tem, aby tytuł woźnego nadal utrzymać, dla całej rzeszy pocztowców i posługiwać się niemi.

Należy wyrazić ubolewanie, że tego rodzaju zacofane poglądy mogą znaleść uznanie w związku, który ma pretensje do tego, że broni rzesz pracujących.

Związek Niższych Prac. Poczt. Telegr. i Telef. zawsze przeciwstawiał się i nadal przeciwstawiać się będzie tego rodzaju tendencjom, poniżającym i szkodzącym niższym funkcjonarjuszom pocztowym

Związek nasz dążyć będzie wytrwale do tego, aby pragmatyka służbowa, jaka niebawem ma być opracowana przez Władze Państwowe i uchwalona przez Sejm, oparta była na zasadach demokratycznych, uwzględniających słusznie interesy niższych funkcjonarjuszy pocztowych.

W odpowiedzi autorowi artykułu

„Nie wszystko złoto co się świeci!"

W organie Zrzeszenia „Poczta" z dnia 1 czerwca r. b. Nr. 10—11, w art. wstępnym, gdzie każdy Związek umieszcza wiadomości pożyteczne dla członków Związku, redakcja raczyła na tak honorowem miejscu poświęcić artykulik ubogi duchem, dla kol. prezesa naszego Związku Stanisławskiego, jak również sekretarza tegoż Związku kol. Chamskiego i prezesa Zarz. Okręgowego w Krakowie kol. Kopfa. W numerze z dn. 15 lipca b. r. „Poczta" musiała zamieścić sprostowanie, o czem pomówimy na innem miejscu.

Szanowny Autorze! Nie chcemy i nie mamy ochoty dawać wam odpowiedzi, nawet na ostatniej stronicy naszego organu, gdyż nasz pieniądz ciężko zapracowany musimy obracać na pożyteczne rzeczy dla naszych członków, a nie obrzucanie kogoś błotem, a jeśli to czynimy, to tylko dlatego, że członkowie naszego Związku zmuszają nas do tego.

Jak widać z artykułu, to piszący takowy nie nie miał zielonego pojęcia o sprawach organizacyjnych, a więc na przyszłość dla uprzytomnienia radzimy przeczytać „Pocztę" (Zrzeszenia) z dn. 23 lipca 1924 r. Nr. 6, gdzie zostało umieszczone sprawozdanie z 6-go Kongresu, który odbył się w dniach 8—11 czerwca 1924 r., gdzie do Zarządu Głównego (Zrzeszenia) wszedł jako członek nasz obecny prezes Zarządu Głównego kol. Stanisławski i sam w tymże roku złożył mandat członka Zarządu, zaś kol. sekretarz Chamski nie mógł być wybrany jako członek Zarządu, gdyż nie był delegatem na Kongresie, a wiadomem jest każdemu, że Zarząd wybiera się z delegatów.

W tymże artykule zarzucają nam, że się szeroko rozpisujemy o patrjotyźmie, a w dniu 3-go Maja jakoby prezes Zarządu Okręgowego naszego Związku kol. Kopf miał bojkotować to święto i nie poszedł razem z 3-em Kołem Zrzeszenia na pochód 3-go Maja. A jakżeż miał Zarząd Okręgowy naszego Związku iść pod komendą 3-go Koła? Winien wiedzieć Sz. Autor o tem, że Koło to nie Okręg, i nasi Koledzy w dniu 3-go Maja brali udział w pochodzie i szli pod przewodnictwem swego prezesa Zarządu Okręgowego Kopfa.

Ale tu się filuternie przemilcza, jak to Zrzeszenie świętowało dzień 3-go i 1-go Maja! Bo na 3-go Maja nie było na to czasu i część członków zachorowała po przejściach na Teatralnym Placu na nerwową chorobę. Dziwna rzecz, że u kogoś to widzicie słomkę w oku, a u siebie belki nie widzicie.

Dnia 1-go Maja zebrała się garstka ludzi na podwórku Up. Warszawa I ze sztandarem i orkiestrą i popłynęła na Plac Teatralny. Ale tam wyszło jakieś nieporozumienie i naczelny wódz wziął nogi za pas i zrejterował na Urząd, bojąc się o swoją skórkę. Ot! jak wygląda — kto święcił 3-ci Maj! Nic nie pomoże mieszanie nas z błotem, wiedzcie o tem, że niżsi pracownicy znają się b. dobrze na farbowanych lisach, bo farba od słońca wyblaknie i pokaże się co się pod spodem mieści.

A teraz powiemy cośkolwiek o tem, na co się wydaje grosiki związkowe! Przy Zrzeszeniu, na Up. Warszawa I, jest orkiestra. Dla kogo—nie wiadomo! Gdy umarł urzędnik Dyrekcji ś. p. Jarocki, i gdy się zwrócono o wydelegowanie orkiestry na eksportację zwłok, odpowiedziano, że orkiestra jest zdekompletowaną, ale na 1-go Maja dokompletowywa się orkiestrę najlepszymi muzykami, płacąc od łebka 15 zł., aby uroczystość 1-go Maja wypadła wspaniale.

Radzimy więc nie wywoływać wilka z lasu.

Balzamo.

Rozporządzenie

Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1928 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 4-go listopada 1925 r. o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorji funkcjon. niższych i zaliczeniu ich do grup uposażenia.

Na podstawie art. 92 ustawy z dn. 17-go lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) i art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 5 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 listopada 1925 r. o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorji funkcjonarjuszów niższych i zaliczeniu ich do grup uposażenia (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 847) w punkcie 4 ustępu drugiego w miejsce kropki wstawia się przecinek oraz dodaje się zdanie następujące:

„przyczem ci z nich, którzy ukończyli 25 lat służby, otrzymują w grupie XIII szczebel b, ci zaś, którzy ukończyli 30 lat służby, szczebel c.

W § 6 ust. 2 po wyrazie „otrzymują" dodaje się wyrazy: „poza wypadkami przewidzianemi w § 5 p. 4".

W § 6 ust. 3 w miejsce wyrazów „szczebla a nowej grupy" wstawia się wyrazy „należnego im w myśl powyższych postanowień".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1928 r. z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1926 r., nie daje jednak prawa do różnicy uposażenia za czas od dnia 1 stycznia 1926 r. do dnia 30 czerwca 1928 r.

Zaliczenie służby wojskowej

do wysługi emerytom.

Służba wojskowa w b. państwie Rosyjskiem. (C. d.)

Ze służby wojskowej w b. państwie rosyjskiem do wysługi emerytalnej funkcjonarjuszów państwowych polsk. wilcza się każdą czynną służbę wojskową.

Ze służby wojskowej, pełnionej w czasie wojny rosyjsko japońskiej, trwającej od 27 stycznia 1904 r. do 31 sierpnia 1905 r. i wojny ostatniej, trwającej od 1 sierpnia 1914 r. do 31 października 1917 r. należy liczyć podwójnie czas pozostawania na terenie wojennym. Czas ten liczy się jednak podwójnie tylko pod warunkiem, że dana osoba brała udział chociażby w jednym boju lub pozostawała chociażby jeden raz pod ogniem nieprzyjacielskim. Jedynie rannym, ewakuowanym poza teren działań wojennych liczy się podwójnie także poza tym terenem czas pozostawania w stanie rannych.

D) Przy zaliczaniu do wysługi emerytalnej w Państwie Polskim w myśl art. 81 ustawy emerytalnej służby wojskowej spędzonej w b. państwach zaborczych należy mieć na uwadze, że

1. z wyjątkiem służby wojskowej na obszarze operacyjnym — innej służby spędzonej przed ukończeniem 18-tu lat życia nie można wliczać do wysługi emerytalnej;

3. czas przebyty w niewoli wojennej, o ile dostanie się do niej nastąpiło bez własnej winy, zalicza się pojedyńczo;

4. przy zaliczeniu — tak pojedyńczo, jak podwójnie — służby wojskowej, spędzonej podczas wojny w jednem z b. państw zaborczych, jest bez znaczenia, czy służba ta przypadała przed wstąpieniem, czy po wstąpieniu funkcjonarjusza do państwowej służby cywilnej.

Jako służbę wojskową w b. państwach zaborczych uważa się służbę wojskową odbytą w Rosji przed 1.XI 1917 r., w Austro-Węgrzech przed 1.XI 1918 r., a w Niemczech przed 27.XII 1918 r.

E) **Służba wojskowa w polskich formacjach wojskowych, uznanych przez b. państwa zaborcze za części składowe ich armji** — jeżeli nie zalicza się jej do wysługi emerytalnej jako służby w wojsku polskiem w myśl znowelizowania art. 105 ustawy emerytalnej, a więc jako służby w formacjach wojskowych, wymienionych w § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 stycznia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9 poz. 72) — winna być zaliczana do wysługi emerytalnej tak, jak służba w tych armjach w myśl postanowień, przewidzianych wyżej w punktach A), B), C) i D) — zależnie od tego, które z b. państw zaborczych daną polską formację wojskową uznało za część składową swej siły zbrojnej.

Osoby ubiegające się o zaliczenie do wysługi emerytalnej czasu służby w jednej z powyższych formacyj, lub organizacyj wojskowych, powinni przedstawić wiarogodne dowody, stwierdzające dokładnie czas służby, odbytej w tych formacjach lub organizacjach.

W wypadku nieposiadania takich dowodów czas tej służby może być stwierdzony w drodze zaświadczenia, potwierdzonego co do prawdziwości dat, podpisami conajmniej dwóch wiarogodnych świadków. Świadkowie powinni w zaświadczeniu przytoczyć zarazem źródło posiadanych wiadomości. Podpisy świadków mają być urzędowo uwierzytelnione.

Dział organizacyjny.

Poświęcenie sztandaru

K. M. Kościan.

Dnia 3 czerwca r. b. odbyło się uroczyste poświęcenie sztandaru K. M. Kościan. Poświęcenia dokonał w kościele parafjalnym ks. proboszcz Bednarkiewicz. Obowiązki rodziców chrzestnych raczyli łaskawie przyjąć pp.: Kaźmierski, prezes Dyrekcji P. i T. w Poznaniu—gen. Bukowiecka, dyr. Grycz—naczelnikowa Urbanowa, inż. Jezierski—naczelnikowa Górczyńska, dr. Skarżyński—ministrowa Morawska, Speichert—Chłapowska, dyr. Wojterski—szambelanowa Chłapowska, Kumorowski—Raszewska, Stanisławski prezes Zarządu Głównego—dr. Polczyńska, mec. Kaczorowski — dyr. Wańkowiczowa, L. Lossow—dyr. Dybowiczowa. Oprócz przedstawicieli miejscowych władz państwowych, wojskowych, samorządowych i różnych instytucyj, w nabożeństwie udział ze sztandarami brało: K. M. Rogóźno i Towarzystwo miejscowe w liczbie 17 osób. Również przybyły delegacje z Zarządu Okręgowego Poznań, Koła: Poznań, Grodzisk, Wolsztyn, Leszno i Srem. Po nabożeństwie odbyła się defilada na rynku, poczem pochód udał się do sali Hotelu Warszawskiego, gdzie odbyło się uroczyste posiedzenie.

Posiedzenie zagaił prezes kol. Nowak, witając w gorących słowach wszystkich obecnych i delegacje, poczem udzielił głosu naczelnikowi Up. p. Urbanowi, który odczytał orędzie Prezesa Dyr. P. i T. p. Kaźmierskiego i złożył gwóźdź pamiątkowy. W dalszem swem przemówieniu życzył Związkowi jaknajlepszego rozwoju i zgodnej pracy z władzą, wnosząc na zakończenie okrzyk na cześć Najjaśniejszej Rzplitej Polskiej. W imieniu Matek Chrzestnych przemawiała p. gen. Bukowiecka. W imieniu Ojców Chrzestnych przemawiał kol. Stanisławski, prezes Zarządu Głównego i przy końcu swego przemówienia wniósł okrzyk na cześć Prezydenta Rzplitej, Marszałka J. Piłsudskiego i Ministra P. i T. p. Miedzińskiego. Następnie przemawiał kol. Urbaniak, prezes Zarządu Okręgowego w Poznaniu, który w końcowem przemówieniu również wzniósł toast na cześć Najjaśniejszej Rzplitej i Prezesa Dyrekcji P. i T. p. Kaźmierskiego. Kolejno składali życzenia w imieniu m. Kościana burmistrz p. Koszewski, Bractwa Strzeleckiego p. Mays, Zw. Podof. Rezerwy p. Motała, urzędniczek pocztowych p. Kostańska, urzędników pocztowych p. Ławicki, Młodzieży Polskiej p. Hain, Tow. U. Powst. p. Józefowski, Młodych Polek p. Lenartówna, Tow. Polskich Kolej. p. Kowalski, Lutnia p. Hubert, Tow. Robot. p. Stul, Zw. Inwal. Wojsk. p. Werec, Tow. Śpiewu Moniuszko p. Łosiak, Straży Pożarnej p. Nowak, Tow. Harcerzy p. Michalak, II-ej Drużyny Żeńskiej p. Jóźwiakówna, kol. Urbaniak w imieniu Gr. Tech. Pozn., Pacholski, k/Leszna, Nochowicz k/Rogoźna, Kużawiak K. M. Wolsztyn, Dominiak K. M. Grodzisk, Piotrowski K. M. Poznań.

Życzenia nadesłały następujące Koła Okręgowe: Wilno, Kraków, Warszawa, Królewska Huta i Bydgoszcz.

Koła miejscowe: Wilno, Kraków, Jarocin, Łódź, Witkowo, Września, Mikołów, Buk, Zamość, Tczew, Inowrocław, Więcbork, Skoki, Ostrów, Zw. Prac. P. T. i T. K. M. Kościan, Gniezno, Sroda, Mogilno, Włocławek, Bydgoszcz, Rzeszów, Toruń, Koźmin, Grudziądz, Laskowice, Łuck i Chełmno.

Gwoździ pamiątkowych złożono 22. Po ukończeniu uroczystości, podziękował kol. Prezes wszystkim obecnym, poczem odbyła się wspólna fotografja. O godz. 14-ej odbył się wspólny obiad, poczem zabawa taneczna w sali Hotelu Warszawskiego do godz. 4-ej rano.

K. M. LASKOWICE.

Dnia 1 kwietnia r. b. odbyło się walne zebranie K. M. Laskowice przy licznym udziale członków. Zebranie zagaił kol. prezes Czapara, witając serdecznie wszystkich zebranych. Na marszałka powołano kol. Minikowskiego, na sekretarza kol. Hepkiego Franciszka, poczem ustępujący Zarząd zdawał kolejno sprawozdanie ze swej działalności. Po sprawozdaniu, zebrani jednogłośnie udzielili b. Zarządowi absolutorjum. W skład nowego Zarządu weszli: prezes kol. Czapara, sekretarz kol. Kęsik, skarbnik kol. Ziółkowski (wszyscy trzej powtórnie), wiceprezes Pawłowski, zastępca sekretarza Hepka.

Komisja Rewizyjna — kol.: Minikowski i Wąs, ławnicy: Kotlęga i Bogdziński. W wolnych wnioskach omawiano sprawę przeszeregowania i pragmatyki służbowej.

K. M. KAMIEŃ POMORSKI.

Dnia 11 kwietnia r. b. odbyło się roczne walne zebranie Koła Miejscowego Kamień Pom., które zagaił prezes kol. Budnik.

Przystąpiono do złożenia rocznego sprawozdania z działalności Zarządu, które kolejno składali prezes, sekretarz i skarbnik, a następnie Komisja

Do kolegów zamieszkałych w Warszawie.

W dn. 26, 27 i 28 sierpnia b. r. odbędzie się w Warszawie Kongres naszego Związku. Na Kongres ten przyjedzie stu delegatów z całej Polski. Zarząd Główny Związku ma obowiązek dostarczenia wszystkim delegatom kwater. Zwracamy się więc do Was, koledzy, którzy zamieszkujecie w Warszawie, abyście ułatwili nam to zadanie.

Niechaj każdy z was, kto mógłby dać nocleg w ciągu tych trzech dni chociaż jednemu delegatowi, zgłosi się do Związku i zawiadomi o tem. Apelujemy do poczucia organizacyjnego kolegów zamieszkałych w Warszawie, sądząc, że każdy poczytywać sobie będzie za obowiązek przysłużenia się sprawie ogólnozwiązkowej.

Zgłoszenia wolnych noclegów kierować należy do Sekretarjatu Związku w godz. 9—13 i 15—19 do dnia 20 sierpnia b. r.

Zarząd Główny.

Rewizyjna. Z treści sprawozdania widać, że Koło rozwija się stale. Stan kasy wynosi:

dochód	zł.	61.—
rozchód	„	42.13
saldo	zł.	18.87

Po stwierdzeniu stanu kasy przez Kom. Rew. i wobec znalezienia jej w należytym porządku, ustępującemu Zarządowi jednogłośnie uchwalono absolutorjum, poczem przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli: prezes kol. Kuligowski, zastępca Racławski, sekretarz kol. Jankowski, zastępca Weilandt, skarbnik kol. Jeliński. Sekretarz i skarbnik weszli do Zarządu ponownie. Komisja Rewizyjna: Juljan Buława i Dropiewski.

Po wyborze nowego Zarządu, przystąpiono do wolnych wniosków, w których omawiano sprawę wydawania materjału na ubrania przez Dyrekcję, a nie gotowych ubrań, które źle leżą i pociągają za sobą koszta poprawek.

K. M. WARSZAWA 2.

Dnia 14 kwietnia r. b. w lokalu Związku przy Al. 3-go Maja Nr. 11, odbyły się wybory nowego Zarządu Koła Miejscowego Warszawa 2.

Na przewodniczącego wybrano kol. Sitka Władysława. Po załatwieniu porządku dziennego i dyskusji przystąpiono do wyboru nowego Zarządu. Na prezesa powołano kol. Stermińskiego Stanisława, na wiceprezesa Nowickiego i na sekretarza Szlisa Stanisława, na zastępcę Zienciaka Michała, na skarbnika Wdowiaka Feliksa i zastępcę Sękowskiego Jana.

Komisja Rewizyjna: przewodniczący kol. Sitek Władysław, sekretarz kol. Laskowski, zastępca kol. Mirecki, ławnik kol. Pękala.

K. M. LWÓW I.

W dniu 22 kwietnia 1928 r. odbyło się doroczne walne zebranie K. M. Lwów I w sali gmachu Poczty, przy bardzo licznym udziale członków. Zebranie zagaił prezes kol. Kotowski, witając gości, delegatów Kół zamiejscowych i zebranych członków Koła.

Na przewodniczącego wybrano kol. Kotowskiego, na sekretarza kol. Prajsa. Sprawozdanie z działalności zdawali kolejno prezes Koła kol. Kotowski, sekretarz Dorosz i skarbnik Rydz.

Obrót Kasy był następujący:

Przychód	zł.	848.40
Rozchód	„	559.21
Saldo	zł.	289.19
Pożyczki koleżeńskie	„	252.—
zostało	zł.	37.10

W imieniu Komisji Rewizyjnej kol. Marczak stan ten potwierdził. Ustępującemu Zarządowi udzielono jednogłośnie absolutorjum, poczem przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli: prezes — kol. Korba, sekretarz — Prajs, skarbnik—Marczak; zastępca prezesa—kol. Śnigurski, sekretarza—Morawski, skarbnika—Kott i członkowie Zarządu: Markowski, Trzecikowski, Stachów, Pluta, Kubow, Mączka, Lasota, Jacher. Do Komisji Rewizyjnej wybrano kol.: Bobra, Ruczkal i Nerath.

W wolnych wnioskach domagano się, żeby kursy zawodowe dla niższych prac. poczt. były bezpłatne, zniesienia czyszczenia ubikacyj przez niższ. prac. p. t. i lepszych mundurów.

Na zakończenie jednogłośnie przyjęto następującą

Rezolucję:

1. Zebrani domagają się od Rządu uchwalenia w krótkim czasie pragmatyki służbowej w drodze rozporządzenia Pana Prezydenta Rzplitej P., ponieważ stosowane dotychczas przepisy z trzech zaborów wprowadzają zamieszanie wśród pracowników.
2. Zebrani domagają się wydania zarządzenia wolnego wyboru lekarza i bezpłatnego leczenia, jak również zniesienia opłaty tak za medykamenty, jak i za karty porady.
3. Zebrani domagają się powiększenia etatów dla niższych pracowników w Dyrekcji Lwowskiej i podwojenia rejonów pomocniczych przez dodanie jeszcze po jednej sile, ponieważ ludzie przemęczeni pracą chorują, co przynosi szkodę pracownikowi jak również i Państwu.
4. Zebrani domagają się od Ministerstwa P. i T. by wydało zarządzenie, by raz na zawsze zaprzestano wysyłania pieniędzy w listach poleconych i zwykłych, celem uniknięcia podejrzeń i pociągania do odpowiedzialności ludzi niewinnych. t. j. listonoszy doręczających, natomiast zgłaszających się z zażaleniami pociągać do surowej odpowiedzialności.
5. Zebrani domagają się przyjmowania na posady pocztowe w pierwszym rzędzie dzieci pracowników pocztowych.
6. Zebrani domagają się zaprowadzenia bezpłatnych kursów zawodowych dla niższ. prac. poczt.
7. Zebrani domagają się, żeby mundury służbowe były cieplejsze i wydawane bezpłatnie, jak również żeby były szyte na miarę.
8. Zebrani domagają się 50 proc. zniżki na kolejach dla ich rodzin.
9. Zebrani domagają się, ażeby pracownicy, którzy mają 35 lat służby, a lat 60 życia, byli natychmiast spensjonowani.
10. Zebrani domagają się zabezpieczenia w kasach ubezpieczalnych pracowników dziennie płatnych, którzy w razie nieszczęśliwego wypadku, zostają po kilkuletniej służbie bez zaopatrzenia.
11. Zebrani domagają się od Zarz. Gł. poczynienia wszelkich możliwych kroków u władz rządowych celem załatwienia wyżej wymienionych postulatów.
12. Zebrani udzielają votum zaufania tak Zarządowi Okręgowemu jak i Zarządowi Głównemu i składają podziękowanie za dotychczasowe starania nad poprawą bytu niższ. prac. poczt, telegr. i telef.

K. M. PRZEMYŚL.

Dnia 22 kwietnia r. b. odbyło się roczne zebranie Koła Miejscowego w Przemyślu. Po przyjęciu porządku obrad i przeczytaniu protokułów, wybrano kol. Góreckiego na przewodniczącego. Przewodniczący udzielił głosu prezesowi kol. Budzanowi, który w treściwem przemówieniu zdał sprawozdanie z całorocznej działalności. Ustępującemu Zarządowi udzielono jednogłośnie absolutorjum. W skład nowego Zarządu weszli kol.: Budzan Piotr—prezes, Górecki Michał—wiceprezes, Mielecki Kazimierz—sekretarz, Pikulicki Stefan — zastępca sekretarza, Pyżak Józef—skarbnik, Kostraby Bazyli — zastępca skarbnika. Komisja Rewizyjna: Kmiotek Piotr, Rafalski Michał i Dzik Józef.

LWÓW 2.

Dnia 24 kwietnia rb. odbyło się walne doroczne zebranie K. M. Lwów 2, przy licznym udziale członków. Zebranie zagaił prezes kol. Pielich, witając kol. Bauknechta prezesa Zarz. Okręgowego Lwów i wszystkich obecnych na zebraniu. Na przewodniczącego powołano kol. Pielicha, na sekretarza kol. Górnika. Roczne sprawozdanie zdawali kolejno kol. prezes Pielich, sekretarz Wuczkowski, skarbnik Klimkiewicz i kol. Krochmal jako członek Kom. Rew. Komisja Rew. stwierdziła że kasowość i książki są w porządku. Ustępującemu Zarządowi udzielono jednogłośne absolutorjum.

Przewodniczący udzielił głosu kol. Bauknechtowi, który wyjaśnił działalność Głównego Zarządu Związku. Po przemówieniach przystąpiono do wyboru nawego Zarządu, w skład którego weszli: prezes Pielich, wice prezes Szydłowski Józef, sekretarz Górnik, zastępca Leszczyszyn, skarbnik Klimkiewicz, zastępca Zofiński. Kom. Rew. kol: Krochmal, Jasyk, Schäffler. Prezes Pielich podziękował za zaufanie i oświadczył członkom iż chce i będzie pracować sumiennie i rzetelnie, ale żąda też sumiennej i rzetelnej pracy od każdego członka. Zebrani jednogłośnie wyrażili Zarządowi Głównemu wotum zaufania za jego dotychczasową pracę.

K. M. LIDZBARK.

Dnia 29 kwietnia rb. odbyło się walne zebranie, które zagaił prezes kol. Czarnecki, witając wszystkich Kolegów. Po przeczytaniu porządku obrad i protokułu z ostatniego zebrania, jak również sprawozdania Komisji rewizyjnej, przystąpiono do wyboru marszałka, na którego powołano kol. Lewandowskiego, zaś na sekretarza kol. Medykowskiego, poczem ustępujący Zarząd zdał kolejno sprawozdanie ze swej działalności. Ustępującemu Zarządowi na wniosek marszałka wyrażono uznanie za jego dotychczasową pracę dla dobra ogółu. W skład nowego Zarządu weszli jako prezes kol. Czarniecki, sekr. kol. Jędrzejewski, skarbnik kol. Brzozowski.

Komisja Rewizyjna: kol Krzemiński i kol. Stawicki. Po omówieniu spraw wewnętrzno-organizacyjnych, kol. prezes Czarniecki zamknął zebranie.

CHODZIEŻ.

W dniu 29 kwietnia r. b. odbyło się roczne walne zebranie K. M. Chodzież. Zebranie zagaił kol. prezes Łuczyński i przedstawił następujący porządek dzienny: 1) zagajenie, 2) wybór prezydjum zebrania, 3) sprawozdanie Zarządu za rok 1927, 4) wybór nowego Zarządu, 5) Wolne wnioski.

Na przewodniczącego wybrano kol. Brozego z Budzynia, na sekretarza kol. Januchowskiego, na ławników Czerwińskiego i Jarkę, poczem prezes kol. Łuczyński przedstawił zebranym zarys całorocznej działalności organizacyjnej. Sekretarz kol. Gała przeczytał protokół z ostatniego zebrania oraz nadesłane okólniki. Z powodu nagłej choroby skarbnika, sprawozdanie kasowe zdał prezes kol. Łuczyński. Obrót kasowy był następujący: dochód zł. 1578.16, rozchód — zł. 1446.12, saldo — zł. 132.04. Komisja Rewizyjna stan kasy potwierdziła. Sprawozdanie Zarządu zostało przez obecnych członków przyjęte. Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli prezes kol. Żak, zastępca Kalinowski, sekretarz Nożewnik, zastępca Gała, skarbnik Radzicki, rewizorzy Kasy kol.: Broze, Koepp i Rybarczyk. Ławnicy: Hochwajda, Jarka i Napierała. W wolnych głosach został wybrany na walny zjazd okręgowy delegatów Zw. Niż. Prac. P. T. i T. kol. Broze.

Następnie wysunięto propozycję urządzenia zabawy w dniu 17 czerwca 1928 r. Jako mężowie zaufania zostali wybrani Wilkowski z Szamocin, Łusiewicz z Budzynia i Zawadzki z Ujścia.

K. M. GDYNIA.

W dniu 13. V. rb. utworzyło się Koło Miejscowe Zw. Niż. Prac. P. T. i T. w Gdyni.

Zebraniu przewodniczył kol. Kallas, powołując na sekretarza kol. Patkowskiego. Po przywitaniu wszystkich Kolegów i przyjęciu porządku obrad, przewodniczący przedstawił, w treściwych słowach cel, w jakim zwołano to zebranie, całokształt prac organizacyjnych, Zw, Niż. Prac. P. T. i T. Mówca podkreślił jak ważnym czynnikiem w życiu niższego pracownika jest organizacja zawodowa, w której koledzy bez ogródek mogą wypowiedzieć wszystkie swoje bolączki, dlatego też każdy z kolegów powinien do naszej organizacji należeć.

Następnie przystąpiono do wyboru Zarządu Koła. Na prezesa został wybrany kol. Szynszecki, na zastępcę Flisikowski Albin, na sekretarza Kalla, na zastępcę Patkowski, na skarbnika Zieliński. Do Kom. Rew. wybrano Kolegów: Katha i Willma.

Na wniosek kol. Kallasa uchwalono wpisowe 1 zł. które przeznaczono na wydatki Koła, jak stemple, założenie ksiąg i t. d.

Na zakończenie uchwalono następującą rezolucję:

1. Zebrani domagają się 8 godzinnego dnia pracy.
2. Przyznania dodatku sezonowego dla miejscowości kuracyjnych, położonych na wybrzeżu bałtyckim oraz dla małego Kocka, która to miejscowość leży pomiędzy Sobotami a Gdynią i odczuwa najdotkliwiej drożyznę.
3. Powiększenia dodatku mieszkaniowego.
4. Podwyszenia dodatku mieszkaniowego do faktycznego wzrostu komornego.
5. Wydania odpowiednich torb dla doręczycieli, gdyż obecne nie nadają się dla miejscowej służby doręczeń.

Na tem zebranie zakończono, wyrażając pełne zaufanie Zarz. głównemu i Okręgowemu.

K. M. KCYNIA.

Dnia 13 maja rb. odbyło się roczne walne zebranie K. M. Kcynia. Przed zagajeniem zebrania kol. Paciuk zdał sprawozdanie ze Zjazdu Okręgowego w Poznaniu odbytego w dniu 6 maja 1928 r. Na przewodniczącego zebrania powołano kol. Silskiego, na sekretarza kol. Berke, poczem Zarząd kolejno zdawał sprawozdanie ze swej działalności. Po sprawozdaniu, ustępującemu Zarządowi udzielono jednogłośnie absolutorjum i przystąpiono do wyboru nowego Zarządu. Na prezesa powołano kol. Palickiego Franciszka, na zastępcę kol. Silskiego Władysława na sekretarza kol. Berka Marjana, na zastępcę kol. Krenca na skarbnika kol. Zielińskiego. Do Kom. Rew. weszli kol. Polcyn i Grzechowiak, ławnicy: Madziński i Grabiszewski.

Stan Kasy od dnia 1 marca 1927 r. do dnia 30 kwietnia rb. jest następujący:

Wpłaty członkowskie . . .	954. 00. — zł.	
„ Kasy Pogrzebowej .	1283. 20. — zł.	
Razem . . .	2.237.20. — zł.	
Do Zarz. Głów. wysłano .	477. 00. — zł.	
Do „ Okręg. „ . .	190. 80. — zł.	
Kasa Koła otrzymała . . .	286. 20. — zł.	
Razem	954. 00. — zł.	

Na zakończenie zebrani uchwalili protest przeciwko wprowadzonym egzaminom.

K. M. TERESPOL POMORSKI.

Dnia 13 maja rb. odbyło się roczne zebranie K. M. Terespol Pom., które zagaił prezes Koła kol. Ribiński. Po zagajeniu i powitaniu przybyłych Kolegów, odczytano protokuł z ostatniego zebrania. Na przewodniczącego wybrano kol. Ciechańskiego, poczem ustępujący Zarząd zdawał kolejno sprawozdanie ze swej działalności. Do nowego Zarządu weszli: prezes kol. Włoch, sekretarz kol. Thens, skarbnik kol. Burnicki, zastępca prezesa kol. Koniarski, sekretarza Nowakowski, skarbnika kol. Żelniewski i do Kom. Rew: Kasprzyk Żacharski.

K. M. WYRZYSK.

Dnia 13 maja rb. odbyło się walne zebranie K. M. Wyrzysk. Zagaił zebranie prezes Koła kol. Sobieszczyk, zaś sekretarz kol Mrozik przeczytał protokuł z ostatniego zebrania, który jednogłośnie przyjęto. Na przewodniczącego wybrano kol. Mrozińskiego, na sekretarza kol. Paluszkiewicza, poczem kolejno zdawali sprawozdanie ze swej działalności: prezes, sekretarz i skarbnik, Kom. Rew. kol. Mroziński — przewodniczący, podziędował w imieniu zebranych Zarządowi za jego pracę zaś w szczególności: skarbnikowi kol. Mrozikowi za jego wzorowe prowadzenie książki kasowej Po krótkiej dyskusji ustępującemu Zarządowi udzielono absolutorjum. W skład nowego Zarządu weszli: prezes kol. Sobieszczyk powtórnie, sekretarz kol. Mrozik powtórnie, skarbnik kol. Rugowski, zastępca prezesa kol. Mrociński, sekretarza kol. Buttler, skarbnika kol. Paluszkiewicz. Do Kom. Rew. Winieracki, Woźniak i Frępała.

O godz. 18 zebranie zamknięto.

KRAKÓW.

Dnia 16 maja r. b. odbyło się zebranie K. M, Kraków w sali Związku, Plac Matejki Nr. 4. Zebranie zagaił wiceprezes kol. Danyluk Bazyli. Na przewodniczącego powołano kol. Tokarza, poczem Zarząd zdał sprawozdanie ze swej działalności. Komisja Rewizyjna potwierdziła sprawozdanie i na wniosek jej ustępującemu Zarządowi udzielono votum zaufania.

W skład nowego Zarządu weszli: prezes Jędrzejczyk Grzegorz, wiceprezes Madeja Stanisław, sekretarz Herting Zygmunt, zastępca Sroga Józef, skarbnik Graboś Wacław, zastępca Pank Gustaw. Członkowie: Bieroń Jan, Bukowski Jan, Gawlik, Matuszczyk Wincenty, Stanek Jan, Pilch Szymon, Bereźnicki Edward, Piekarz Franciszek, Rusin Antoni, Zielony Mikołaj, Madeja Alojzy. Komisja Rewizyjna: Danyluk, Ludwikowski, Kopeć Jan. Zastępcy: Wakaluk, Pitek Wincenty.

Kol. Mikulasik postawił wniosek, ażeby skarbnikowi i sekretarzowi udzielić wynagrodzenia za roczne prowadzenie ksiąg. Wniosek ten przyjęto i uchwalono.

dla kol. skarbnika Grabosia Wacława .	zł.	50.—
„ „ sekretarza Hertinga Zygmunta .	„	30.—
„ zastępcy skarbnika Panka Gustawa .	„	20.—
razem .	zł.	100.—

Kol. Graboś oświadczył, że z powodu tego, że Związek nasz jest jeszcze młody i nie posiada dużo funduszów, wynagrodzenie swoje w sumie 50 zł. składa na sztandar. To samo uczynili sekretarz i zastępca skarbnika.

Następnie zabrał głos kol. Kopf w sprawie pożyczek, zaznaczając, że pożyczki winny być udzielane tylko w nagłych wypadkach. Pozatem poruszano sprawy dyżurów na dworcu, ambulansowych i t. p.

SANOK.

W dniu 17 maja r. b. o godz. 10 m. 30 przed południem, odbyło się zebranie K. M. Sanok w lokalu Up. w sali listonoszy, przy licznym udziale członków.

Prezes kol. Hrywniak Jan, powitał kol. Dorosza Rudolfa, sekretarza Zarządu Okręgowego we Lwowie i zebranych członków. Kol. Dorosz zdał sprawozdanie z dotychczasowej działalności tak Zarządu Okręgowego jak i Zarządu Głównego, a to w sprawie urlopów, mundurów, djet nocnych, przeszeregowania, rozprawy dyscyplinarnej i t. p.

Na przewodniczącego wybrano kol. Jana Hrywniaka, na sekretarza kol. Dymińskiego Władysława. Sprawozdanie zdawali kolejno prezes, sekretarz i skarbnik. Po krótkiej dyskusji z której wynikło, że Zarząd dobrze wywiązał się ze swego zadania, udzielono jednogłośnie ustępującemu Zarządowi absolutorjum. Następnie przystąpiono do wyboru nowego Zarządu, w skład którego weszli: prezes po raz drugi Hrywniak Jan, zastępca Tworzydlak Maciej, sekretarz kol. Michalczyk Michał, zastępca Strachocki Stanisław, skarbnik Procajło Dymitr. Wydział: Szust, Branicki i Biesiada. Zastępcy członków Wydziału: Romanowicz i Zatwornicki. Kom. Rew.: Mazankiewicz i Grubiak. Następnie uchwalono rezolucję:

1. Zebrani domagają się od Rządu uchwalenia w najkrótszym czasie odrębnej pragmatyki służbowej w drodze rozporządzenia Pana Prezydenta Rzplitej, ponieważ stosowane dotychczas przepisy trzech zaborów wprowadzają zamieszanie wśród niższych pracowników państwowych.
2. Zebrani domagają się, żeby Ministerstwo P. i T. wydało zarządzenie, udzielania zaliczek na pensję bez zaświadczeń lekarskich, gdyż takowe pociągają za sobą wydatki.
3. Zebrani domagają się zaprowadzenia kursów zawodowych dla niższych pracowników pocztowych.
4. Zebrani domagają się przyjmowania w pierwszym rzędzie do służby pocztowej dzieci pocztowców.
5. Zebrani domagają się ażeby mundury służbowe były szyte na miarę i bezpłatnie.
6. Zebrani domagają się od Zarządu Głównego poczynienia możliwych kroków u władz rządowych, celem przeprowadzenia uchwalonych postulatów.

7. Zebrani udzielają votum zaufania Zarządowi Okręgowemu, Głównemu i składają podziękowanie za pracę nad poprawą bytu niższych pracowników p. i t.

BRODY.

Dnia 20 maja rb. odbyło się zebranie w Brodach, w obecności delegatów Zarządu Okręgowego we Lwowie kol kol: Dutki i Dorosza.

W skład Zarządu weszli: Pleć Jan, prezes, Fronk Antoni sekretarz, Sapiańczuk Łukasz — skarbnik, Chołowski Zygmunt, Kasakiewicz Jan, Turkiewicz Michał, członkowie Wydziału; Czerniawski Emil i Chołowski Stefan Kom. Rew.

Nowopowstałej placówce, Zarząd Główny życzy powodzenia i rozwoju dla dobra naszej organizacji.

ŁÓDŹ.

W dniu 24 maja r. b. w drugim terminie o godz. 20-ej, odbyło się walne zebranie członków K. M. Łódź, na sali Z. Z. K. przy udziale 85 członków.

Zebranie zagaił skarbnik kol. Fabiszewski, który w imieniu członków powitał prezesa Zarz. Główn. kol. Stanisławskiego, którego przyjęto rzęsistemi oklaskami. Na przewodniczącego wybrano kol. Fabiszewskiego, na sekretarza kol. Pallandra, na asesorów kol.: Frontczaka, Walkowiaka i Kotlickiego.

Porządek obrad był następujący: 1) przeczytanie protokułu z walnego zebrania z dnia 7.III. 1928 r., 2) sprawozdanie prezesa Zarz. Główn. kol. Stanisławskiego, 3) poprawa bytu, 4) sprawozdanie z ufundowania sztandaru, 5) wolne wnioski.

Protokuł z poprzedniego zebrania przyjęto jednogłośnie.

Do punktu 2 i 3 udzielono głosu kol. Stanisławskiemu, który na wstępie swego sprawozdania podkreślił energiczną działalność Zarządu K. M. Łódź i ofiarność członków dla spraw związkowych, że w tak krótkim czasie Zarząd zdołał przy pomocy członków zorganizować orkiestrę i ufundować sztandar. Życzył dalszego rozwoju — dla dobra ogółu niższ. pracown. poczt, telegr. i telef.

Następnie prezes kol. Stanisławski zdał sprawozdanie z prac Zarządu Główn. nad poprawą bytu.

Nad sprawozdaniem kol. Stanisławskiego została otwarta dyskusja, w której zabierali głos kol.: Kempczyński, Szmulik, Kołba i Felinczak Adam z Pabjanic.

Po udzieleniu wyczerpującej odpowiedzi przez kol. Stanisławskiego, do prezydjum wpłynęła rezolucja następującej treści:

Zebrani członkowie K. M. Zw. Niż. Prac. P. T. i T. w Łodzi, na walnem Zebraniu w dn. 24 maja na sali Z. Z. K. przy ul. Kilińskiego 77, w liczbie 100 członków, po wysłuchaniu sprawozdania prezesa Zarządu Głównego, wyrażają Zarządowi Głównemu uznanie i podziękowanie za dotychczasową owocną pracę i wzywają Zarząd Główny do przeprowadzenia dalszych naszych postulatów zawodowych.

Powyższa rezolucja została jednogłośnie przez zebranych przyjęta.

Sprawozdanie z ufundowania sztandaru zdał skarbnik kol. Fabiszewski. Przedstawia się ono następująco:

Przychód ze składek członkowskich, z dobrowolnych składek, z gwoździ i z biletów zabawy, uczynił . . . . 2.145.70 zł.
Rozchód ufundowania sztandaru . 2.552.55 zł.

Do spłacenia pozostało . . 0.406.85 zł.

Sprawozdanie skarbnika kol. Fabiszewskiego przyjęto do wiadomości bez dyskusji.

W wolnych wnioskach zabierali głos kol.: Fabiszewski Józef, Pallandr Stanisław, Walkowiak Bolesław i Barwnicki.

Wpłynął wniosek następującej treści:

Żądamy kategorycznie zniesienia państwowej pomocy lekarskiej, ponieważ dotychczasowa pomoc lekarska jest tak nieudolna, że zmuszeni jesteśmy udawać się na własny koszt do prywatnych doktorów, co przy tak niskim uposażeniu jest dla nas uciążliwe. Żądamy dołożenia starań ze strony Zarz. Głównego, ażeby na całym terenie Rzeczypospolitej zaprowadzono dla niższ. prac. poczt. Kasy Chorych, do których pracownicy wpłacać będą $1/8$ składki, a Rząd $2/8$ składki.

O godz. 23 m. 10 zebranie zakończono.

K. M. WRONKI.

W dniu 25 maja rb. odbyło się roczne zebranie K. M. Wronki. Zebranie zagaił prezes Koła kol. Stochaj, oraz odczytał porządek obrad który został jednogłośnie przyjęty. Na przewodniczącego wybrano kol. Szubińskiego, zaś na sekretarza kol. Baszyńskiego, który przeczytał protokuł z ostatniego zebrania oraz okólniki. Następnie Zarząd kolejno zdawał sprawozdanie ze swej rocznej działalności. Po sprawozdaniu komisji rewizyjnej zebrani jednogłośnie przyjeli sprawozdanie zarządu.

W skład nowego Zarządu weszli: kol. Paciorkowski prezes, zastępca Szubiński sekretarz kol. Zachura, zastępca kol. Smura, skarbnik kol. Baszyński, zastępca kol. Gorzycka. Kom. Rew: Stachuj i Żurek.

Po omówieniu szeregu spraw organizacyjnych, zebranie zamknięto.

BARANOWICZE.

W dniu 28 maja r. b. odbyło się walne zebranie członków K. M. Baranowicze w lokalu Związku Podoficerów Rezerwy, z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie zebrania, 2) wybór przewodniczącego, sekretarza oraz assesorów, 3) zatwierdzenie porządku dziennego, 4) uzupełniający wybór Zarządu Koła, 5) odczytanie statutu związkowego, 6) wolne wnioski.

Zebranie zagaił kol. Knapik Antoni dłuższem przemówieniem, omawiając cele organizacji Zw. Niższ. Prac. P. T. i T.

Na przewodniczącego wybrano kol. Knapika Antoniego, na sekretarza Zguza Józefa i na assesora Koreńczuka Piotra. Do Zarządu zostali wybrani: kol. Kramarski Juljan na wiceprezesa i na członka Zarządu kol. Wołk Leonowicz.

Następnie kol. Zguz przeczytał statut związkowy, który dotychczas nie był znany. W wolnych wnioskach omawiano sprawy organizacyjne.

ZARZ. OKR. KRAKÓW.

W dniu 3 czerwca r. b. odbył się Zjazd delegatów Okręgu Krakowskiego w sali związkowej przy Placu Matejki Nr. 4.

Zjazd otworzył prezes Zarz. Okregowego kol. Kopf i powitał obecnych: posła dr. Dybowskiego,

przedstawiciela dyr. P. i T. p. Borysławskiego, dyrektora Up. Kraków 1, pana Hubera, dyrektora Up. Kraków 2 p. Walczewskiego, wice-dyrektora Up. Kraków 2 p. Zimnala, wice-prezesa Związku Urzędników Pocztowych p. Herbsta, delegatów z Zarządu Głównego sekretarza Z. Główn. kol. Chamskiego i skarbnika kol. Popielczyka, oraz wszystkich delegatów Kół miejscowych. Na zjeździe obecnych było przeszło 200 osób.

Następnie prezes kol. Kopf udzielił głosu posłowi p. dr. Dybowskiemu, który w dłuższem przemówieniu przedstawił zebranym pracę w Sejmie nad poprawą bytu pracowników państwowych, a przedewszystkiem stwierdził, że pos. prof. Krzyżanowski domagał się podwyższenia poborów pracown. państw., wyraża zadowolenie z działalności Związku naszego i życzy Zjazdowi pomyślnych obrad. Mowa p. Dybowskiego została nagrodzona licznemi oklaskami. Następnie przemawiał p. Herbst, który stwierdził, że Związek nasz pracuje b. dobrze i zaznacza, że Związek Urzędników Pocztowych zawsze będzie pracował wspólnie z naszym Związkiem w kierunku poprawy bytu pracowników państwowych, i życzy Zjazdowi najpomyślniejszych obrad. Następnie przemawiał sekretarz Zarz. Głównego kol. Chamski, który w dłuższym referacie przedstawił sprawę poprawy bytu oraz sprawę przeszeregowania, apelując do Kolegów, aby solidarnie stali przy naszym Związku i nie dali się przekupić do Zrzeszenia. Następnie kol. Kopf porusza sprawy organizacyjne, i apeluje do władzy, aby wejrzała w stosunki panujące na Urzędach tamt. gdzie podczas pracy Zrzeszenie uprawia agitację. Następnie udzielono głosu skarbnikowi Zarządu Głównego kol. Popielczykowi, który stwierdził, że na Zrzeszeniu wszyscy bardzo się zawiedli, lecz na obecnym Związku Urzędników Pocztowych nie zawiedziemy się, ponieważ tenże stara się również tylko o poprawę bytu i w tej sprawie Związek nasz będzie zawsze wspólnie z nim pracował. Następnie apeluje, aby koledzy służbę wykonywali tak jak należy, aby wszyscy niżsi pracownicy poczt. byli zorganizowani w Zw. Niż. Prac. P. T. i T.

Dalej kol. Kopf zdał krótkie sprawozdanie z działalności organizacyjnej Zarządu, zaznaczając, że pomimo szalonej agitacji ze strony Zrzeszenia, Związek nasz zdobył od marca 34 członków. Pracy w Zarządzie jest b. dużo, szczególnie przeciążony jest nią sekretarz. Co do Zająca stwierdził, że człowiek ten szkodził zawsze naszej organizacji, tak, że lepiej się stało, że go obecnie u nas niema.

Następnie w wolnych wnioskach poruszano szereg spraw jak urlopy, pomoc lekarska, czas służby, kary za zaginione paczki, sprawę etatów i t. p.

W zakończeniu obrad jednogłośnie przyjęto następującą

Rezolucję:

1) Domagamy się takiego uposażenia, któreby zapewniło egzystencję, ponieważ obecne nie wystarcza na najskromniejsze utrzymanie.

2) Domagamy się uchwalenia pragmatyki służbowej.

3) Domagamy się jednorazowej zapomogi w wysokości jednomiesięcznej pensji, a to na sprawienie ubrania, ponieważ z poborów nikt nie jest w stanie kupić ubrania.

4) Domagamy się wynagrodzenia za służbę w niedzielę i święta.

5) Domagamy się dopuszczenia do służby pocztowej w pierwszym rzędzie dzieci niższ. prac. poczt.

6) Domagamy się podwyższenia dodatku mieszkaniowego.

7) Domagamy się równych urlopów tak dla niższych jak i dla wyższych pracowników. Przy wymiarze urlopów należy się kierować nie stanowiskiem, lecz latami służby.

8) Domagamy się pierwszeństwa do szkół państwowych dla dzieci niższych pracow. pocztowych.

9) Domagamy się przestrzegania ustawy o 8-godzinnym dniu pracy, ponieważ w resorcie pocztowym nie jest to stosowane.

10) Domagamy się ulepszenia mundurów tak pod względem jakości materjału jak i wyglądu.

11) Domagamy się bezpłatnych kursów dla niższych pracowników pocztowych.

12) Wyrażamy uznanie i cześć Zarządowi Głównemu oraz Okręgowemu za ich dotychczasową pracę.

RÓWNE WOŁYŃSKIE.

W dniu 3 czerwca r. b. w sali „Resursy Rzemieślniczej” przy Al. 3-go Maja Nr. 34, o godz. 13-ej odbyło się walne zebranie członków Koła Miejscowego Równe Wołyńskie.

Zebranie zagaił prezes Koła Miejscowego kol. Antoni Sztandera, witając prezesa Zarządu Okręgowego kol. Podgórskiego z Lublina, naczelnika Up. Równe I, p. Lipskiego Wincentego, delegata ogółu niższych pracowników poczt. z Dubna, kol. Lenia Franciszka, przedstawiciela Związku Urzędniczego p. Łabudę, przedstawicieli Zrzeszenia techników p. Sokołowskiego i Nowaszewskiego, oraz innych gości.

Na przewodniczącego powołano kol. Fr. Lenia z Dubna, na sekretarza kol. Wł. Kawkę, na ławnika kol. Sochę Wojciecha.

Prezes kol. Sztandera zdał sprawozdanie z działalności ustępującego Zarządu Koła za rok ubiegły. Sprawozdanie ze stanu Kasy Samopomocy zdał członek Kom. Rew. kol. Kwieciński Czesław, zaznaczając, że są pewne niedomagania w Kasie, a mianowicie: braki wkładów członkowskich i nieakuratne spłacanie pożyczek.

W obszernym referacie prezes Zarz. Okręg kol. Podgórski wyświetlił potrzebę istnienia naszej organizacji i zdał sprawozdanie z działalności Zarz. Okręg. w Lublinie.

W dyskusji zabrał głos p. naczelnik Up. Lipski, udzielając wyjaśnienia zebranym, z jakich powodów wyłaniają się pewne niedomagania w tamt. Urzędzie, oraz przyrzekł, iż będzie się starał, by w powierzonym mu Urzędzie nie było żadnych niedomagań i że wszelkie nasze umotywowane prośby będzie się starał w miarę możności załatwiać.

Kol. Grabowski poruszył sprawę konwojowania poczty do dworca kolejowego i sprawę etatów, ponieważ ma już 6 lat służby poczt., a etatu jeszcze nie otrzymał.

Kol. Lebiedź wyraził zaufanie ustępującemu Zarządowi i postawił wniosek, by kol. Sztandera pozostał nadal prezesem Koła.

Do Zarządu weszli: prezes kol. Sztandera Antoni po raz trzeci, wiceprezes Zbytniewski Józef po raz drugi, sekretarz kol. Aleksander Cymbaluk, skarbnik Włodzimierz Lipski, ławnik Franciszek Leń z Dubna. Kom. Rew.: Lebiedź Obrahim, Józef Socha i Starski. Do Zarządu Kasy Samopomocy weszli: jako skarbnik Maciejowski Czesław i likwidator Kwieciński Czesław.

Sprostowanie.

W numerze 8 „Naszej Poczty”, w sprawozdaniu ze Zjazdu Okręgowego w Poznaniu, w poszczególnych sumach zaszła następująca omyłka:

Za I półrocze 1927 r. czysty dochód, winno być 4.360.36. zł., a nie 4.460.36. zł.

Dochód za I półrocze. winno być 4.360.36. zł., a nie 2.360.36. zł.

Saldo kasowe z dnia 31.VII 1927 r. winno być 18.346.83., zł. a nie 18.386.83. zł.

Za II półrocze Rozchód Kasy Pośmiertnej, winno być 10.213.12. zł., a nie 10.213.13. zł.

Podziękowanie.

W imieniu stroskanej wdowy i rodziny po ś. p. Buraczku Janie, Zarząd Okręgowy Związku Niższych Pracowników Poczt, Telegr. i Telef. w Lublinie, tą drogą składa serdeczne podziękowanie za wzięcie udziału w pogrzebie, p. wice-prezesowi Dyrekcji Poczt i Telegr. inż. Kaniowskiemu, sekretarzowi Prezydjum Dyrekcji P. i T. p. Lewandowskiemu, radcom Dyr. P. i T. pp.: Brajterowi, Szpilarewiczowi, Kluczyńskiemu, Filipowiczowi, naczelnikowi urzędu pocztowo - telegraficznego Lublin 1, p. Sawce, Lublin 2 p. Rydzyńskiemu i wszystkim pp.: urzędnikom Dyrekcji Poczt i Telegr., Lublin 1 i Lublin 2 oraz wszystkim kolegom zmarłego niższym funkcjonarjuszom za gremjalne wzięcie udziału w pogrzebie.

Jubileusz.

Dnia 2 lipca r. b. obchodził Kolega starszy dozorca telegrafu Szczepan Kaczmarek II, przy Up. Pniewy pow. Szamotuły, swój 25 letni jubileusz służby pocztowej.

Sprawozdanie

o ruchu członków i stanu Kasy Pogrzebowej przy Kole Okręgowym w Warszawie, Związku Niższ. Prac. P. T. i T.

I PÓŁROCZE 1928 r.

Miesiąc	Przychód		Rozchód		Saldo	
Styczeń	3.191.45.—	zł.	560.50.—	zł.	2.630.95.—	zł.
Luty	4.195.13.	„	1019.40.	„	3.173.73.	„
Marzec	5.280.00.	„	802.95.	„	4.477.05.	„
Kwiecień	6.177.26.	„	557.10.	„	3.820.16.	„
Maj	7.482.16.	„	3.734.00.	„	3.748.00.	„
Czerwiec	3.924.00.	„	1.148.00.	„	4.776.00.	„

Udzielono zapomóg pośmiertnych za czas od 1 stycznia do 1 lipca 1928 r. — 17 członkom zmarłym, na ogólną sumę 7.621.95.—zł., pozostało w Kasie na m. lipiec r. b. 4.776.00.—zł.

Zarząd Kasy Pogrzebowej

(—) *K. Sujak-Sujkowski*
prezes

(—) *Niewiadomski* — skarbnik
(—) *Fr. Więcek* — sekretarz.

Ogłoszenia.

W niedzielę dnia 12 sierpnia r. b. odbędzie się uroczystość poświęcenia Sztandaru K. M. Krotoszyn. Wszystkie Koła które otrzymały zaproszenia, prosimy o pewne przybycie.

Chcę zamienić miejsce służbowe z jednym z kolegów w Dyrekcji Wileńskiej, pracującym w Urzędzie Pocztowym V klasy. Zgłoszenia przyjmuje: Kmita Czesław, niższ. funkcj. poczt. Up. Wilejka Powiatowa.

Który z Kolegów listonoszy z Pszczyny, Kikołowa, Dziedzic, Cieszyna lub okolicy zamieniłby swoje miejsce służbowe? Mieszkanie do dyspozycji. Zgłoszenia z warunkami upraszam przesyłać pod adres: Januta Jan, szafner pomocnik, Chorzów, Górny Śląsk.

Ruch członków.

Od miesiąca kwietnia do miesiąca lipca r. b. ogólnie przybyło 217 członków.

Zaślubiny.

Dnia 7 lipca r. b. o godz. 9 m. 15 w kościele O. O. Dominikanów, odbył się ślub członka Wydziału K. M. Lwów I, kol. Stanisława Trzecikowskiego z p. Marją Szczygielską.

Dnia 17 lipca r. b. odbył się ślub Kol. Władysława Owczarzaka z Trzemeszna, z panną Anną Nowaczykówną z Zielinia.

Młodym Parom na nowej drodze życia Szczęść Boże!

Nekrologja.

W dniu 12 lipca r. b. zmarł ś. p. Jan Buraczek, prezes honorowy Zarządu Okręgowego w Lublinie.

Pogrzeb z domu żałoby na cmentarz miejscowy odbył się w niedzielę dnia 15 lipca r. b. o godzinie 6-ej wieczorem.

W kondukcie pogrzebowym wzięli udział gremjalnie wszyscy koledzy ze sztandarem i wieńcami, gdyż zmarły cieszył się wielką sympatją wśród kolegów. W pogrzebie brała udział orkiestra Zw. Kolejarzy i były niesione wieńce od rodziny, od Koła Okręgowego, Miejscowego i Zarządu Głównego. W zmarłym ś. p. Kol. Buraczku tracimy człowieka czynu, hartu ducha i pioniera w szeregach naszej organizacji.

Śpij Kolego snem wiecznym, niech Ci ziemia ojczysta lekką będzie za Twe trudy i znoje których będąc z nami doznałeś, my zaś pozostali pamiętać będziemy o Twych czynach długie lata.

Popierajcie waszą prasę zawodową!!!

Wydawca: Zw. Niższych Prac. Poczt, Telegraf. i Tel. Redaktor odpow.: Jan Stanisławski. Warszawa.

Druk. St. Szulc i S-ka. Warszawa, Al. Jerozolimska 65, tel. 504-91.